

да се разузнае както трѣбва мѣстността, да се доде до самитѣ укрѣпления, а при сгоденъ случай, да се иматъ даже самитѣ укрѣпления.

„Ти завземашъ ли се за тая работа? попита ме Имеретински *). Азъ отговорихъ, че на драго сърдце ствително, че и мисълта превъсходна и работата може свърши юнашки). Тогава Стареца Кренке не забрави ни рази убѣждение, че азъ нѣма ударѣ лицето си въ ка-бѣше, освѣнъ това, твърдѣ доволенъ, за дѣто съмъ въ отношения съ князя Имеретински. Бато си побжрборихъ малко, сѣднахме на конетѣ си и се опжтихме къмъ бив дивизията на князя Имеретински се спрѣла до самата с-нина на Шибченскитѣ височини, на кръстопѣтя: къмъ на Зеленото Дърво и за Шибка. За да ни подкрѣпи, Имеретински, отдѣлилъ въ распорѣжданieto на Столѣтова-ляндския пѣхотенъ полкъ, подъ командата на полковника-совски; послѣдния билъ, както казватъ. храбръ офи-

На самата Шибка тишина и спокойствие; незнамъ на нашия генералъ му свимнало да прѣдприеме съ Ест-ския полкъ военна разходка къмъ селото Топлишъ, се пази отъ казацитѣ на подполковника Раугина; кажи да поизплаши турцитѣ. Надигнаха полка, музиката наш и ето, може би, първий пѣтъ отъ както съществува Б-рия, околноститѣ се разгласиха отъ звуковетѣ на воен-оркестръ. До Топлишъ добри 5 версти, нѣ тѣй като-минахме прѣзсрѣдъ позицията и сетнѣ се спустнахме въ-лината по неравна мѣстность, то ще има и повече. Се-май богато, жителитѣ небѣгале. Раугинъ ни прие радос-настлаха черги, докараха пѣснопойци изъ помежду дови-и се раздаде руската юнашка пѣсень; хѳра на музиката-рѣдеше съ хѳра на пѣснопойцитѣ, а подполковникъ Рауг-ни почерпи съ шампанско; съ една дума, неволно си-бражавашъ че се намѣрвашъ на нѣкоя веселба въ окол-титѣ на Петербургъ.

*) Князь Имеретински се е възпитавалъ едновременно съ мей-Пажемския корпусъ.